

ÉLÉNK VITA A TANÁCSÜLÉSEN

Bankház a Lenin téren

Kiskunhalas általános rendezési tervét vitatták meg a július 8-i tanácsülésen. Szabó Károly tanácselnök terjesztette elő az elképzeléseket tartalmazó dokumentumot, amely ha megvalósul, nagyban átforgalmazza a város arculatát. Ezt követően Szabados János műszaki osztályvezető indítványozta egy az előbbiek végrehajtására vonatkozó tanácsrendelet elfogadását. A két napirendi témáról a tanács tagok másfél órán keresztül vitatkoztak, olykor indulataikat sem fekeztve. Összesen harminchárom (!) hozzászólás hangzott el.

Legtöbbször a központi tér beépítésével foglalkoztak. Rác Fodor Mihály — sokadmagával — hevesen elleanzta azt a koncepciót, miszerint a Halasi áruházal szemben, a Bokányi Dezső utca sarkán épüljön fel az új bankszékház. Javasolta, hogy a korábbi szándék szerint a pártbizottság mellett legyen a helye. Nagy Ágnes, a VÁTI tervezője arról beszélt, hogy ez a tér körbe van zárva, tehát ide esztétikai megfontolásból feltétlenül fontos volna egy impozáns épület. Közhasznú beépítés szükségeltetik — hangsúlyozta —, vagyis: a földszinten egy intézményt (például: bankot), vagy üzleteket létesítenének, az

emeleten pedig lakásokat. Szabados János hozzátette: a nemzeti bank mindenképp építkezik valahol Halason, ha nem itt, előfordulhat, hogy az említett terület-pénzhiány miatt — évekre, évtizedekre üresen marad.

Hajdók Zsóka felvetette, hogy a múzeum értékes tárgyai raktárban porosodnak, kíváncsok lennének a kerti — igaz, rozoga állapotban lévő — kis sarokházban egy bemutatótermet kialakítani. A tanácselnök válasza: a felújítás drágább lenne, mint egy új épület felhúszása. Nagy Ágnes szerint semmi akadály, hogy a múzeum bővüljön, akár a bankház alatt is berendezhetnének egy kiskalóriát.

A jelenlévők közül néhányan kifogásolták, hogy a Fészek áruház a TÚZEP helyére kerüljön, az egyébként is szűk és zsúfolt Szász Károly utcában ezt semmi sem indokolja. Másik neuralgikus része a rendezési tervnek: a Végkuria és a Marx tér 1. alatti műemlék jellegű épület területének összekapcsolása. Tóth Istvánné országgyűlési képviselő az első alternatív megoldással értett egyet, amit a tanácsülés el is fogadott. Tehát:

a két ingatlan között gyalogos közlekedés lesz, a meglévő magánterület pedig lakóházzal beépíthető.

A felújító a város kelet-nyugati közlekedésében jelentős változást hozott, ami szükségessé teszi a belső és az átmenő forgalom átszervezését. Azt ajánlják, hogy a felújító felé a járművek a Tinódi utcából az Áchim-Berzsenyi utcában, az onnan lejáró Kecel felé a Batthyány-Szántó Kovács János utcában csak egyirányban haladhasanak. Egy másik elképzelés értelmében a helyi járatú autóbuszok központi megállóhelye marad a piac mellett, a helyközi-távolsági járatok pedig a vasútállomás térszékségébe teszik át.

Szóba került még a tanácskozásán a szeszfordé helyzete. Semmi esetre sem újítják fel, inkább a kitélepítésével foglalkoznak, mivel bűze szennyezi a lakókörnyezetet.

A testület hat ellenszavazattal elfogadta az általános rendezési terv szabályozási előírásairól szóló tanácsrendeletet, de abból azt az előterjesztést, hogy a sóstói strand bejáratával szemben, a szanki út bekapcsolódásánál benzinkút legyen, elszavazta, a terület zsúfoltsága miatt.

H. R. — T. L.

NYÁR KÖZEPÉN

Amikor ezeket a sorokat kopogom az írógépen, július 18-a van, dögmeleg, negyven fok az ötödik emeleten. Eltompult aggyal hogyan is lehetne más témám?...

A forró napokban gyakran úgy érezzük, lobog körülöttünk minden, pedig csak a nap süt kissé erősebben, mint máskor, hasonlóan más nyarak kánikulái időszakához — tehát semmi rendellenesség. Aztán meg ezzel nem is úgy vagyunk, mint a téllal: a napsütést, bár néha panaszkodunk, jobban szeretjük. Nyáron szebb a világ, inkább illik önmagához; kifejezi, megvalósítja magát, mondhatnánk divatos féltudományossággal.

Az öröm és a türelem évszaka is a nyár, sok egyéb mellett. Az öröme: hogy szabadságra megyünk, s a türelme: hogy mások is szabadságra mennek. A forró nap tehát figyelemztet, s, ha igaz, dicséretes emberi erényeket bontakoztat ki bennünk, úgymint: az egymás iránt tanúsított nagyobb megértést, szeretetet, a türelmet és a jószágot. Sőt a felelősséget is olykor.

Ez utóbbira példa: megindító képeket láthatunk, beszámolókat olvashatunk a lapokban ilyenkor arról, hogy milyen melegük van a pékeknek, a kohászoknak, az aratóknak stb. Valóban nagyon melegük van, s helytállásuk elismerést, méltánylást érdemel. Ám néha megfélekedni látszunk a dolgok örökké érvényes dialektikájáról: egyszer a pék, a kohász, a kombájnos stb. is szabadságra megy, s akkor ő türelmetlenkedhetne, hogy a vonatját vezető vasutas, az előtte haladó autós, az üzletben a kiszolgáló, a vendéglőben a csapzott pincér nem eléggé fürge, a hőségétől

szenvedve ólmosan mozog. De nem türelmetlenkedik, mert ő igazán tudja, mi az, melegben dolgozni; izzad és vár a sorára. A körforgásban tehát mindenkinek megvan a maga melege, s az a legfontosabb, hogy az akaraterő, amellyel indulatainkat szabályozzuk, ilyenkor is jól működik.

Ennek a nyárnak a mérlegét is csak később készíthetjük el. Most viszont még az a fő, hogy igyekezzünk minél tökéletesebben megoldani az idegeket, emberi tartásunkat próbáló tüzes napok megszorozódott feladatait. A munkahelyeken lévőeknek — hivatalokban, üzletekben, közintézményekben — ezekben a hetekben kétszer annyit kell teljesíteniük, mint az év egyéb időszakában. Persze, hogy van olyan is, aki ha kettő munkáját végzi el, akkor szolgálta meg az egy fizetését, de hát nem ez az általános, jól tudjuk. Sokkal inkább az, hogy akik egyébként is lelkiismeretesen teszik a dolgukat, megcsinálják a távollevő társaikét is, tisztességes és anyagiakkal csak ritkán jutalmazott kettős erőfeszítéssel.

Előttünk még a nyár fele. Hoz még napsütést is, borút is, valószínűleg. Nem meteorológiai, hanem tapasztalati előrelátással mondhatjuk ezt, hiszen mindig így volt, és semmi okunk feltételezni, hogy ezután nem így lesz. Megtérnek a turisták, a nyaralók, a táborokból a gyerekek, vesztir erejéből a nap, és az élet visszatér a rendes kerékvágásba, amelyből különben sem lépett ki.

Annóra nem, hogy már most bizonyosan tudható: megjön az ősz, sőt a tél is...

Kutasi Ferenc

Házépítés 1987-ben

A hétvégeken a kiskunhalasi Kertvárosban a házépítők sokasága serénykedik születendő családi háza körül.

— Hogyan fogtak hozzá? — kérdezem Benke László gépmestert, az egyik félkész épület tulajdonosát.

— Irásos igénylésünk alapján a tanács kijelölte a telket, majd megvásárlásához az OTP-től száz ezer forint kölcsönt vetünk fel. A fennmaradó összeget készpénzben kellett kifizetni. Az építkezéshez is OTP-hitelt kértünk. Amikor megkötöttük a szerződést, az OTP elkezdte a pénz csepegtetését.

— Mit jelent a csepegtetés?

Minden máshonnan

— Azt, hogy a hitelt négy részletben adják. Tíz százalékot visszatartanak a lakhatási engedély megszerzéséig, majd 30 százalékot folyósítanak előlegként, a szociálpolitikai támogatással együtt. A következő 30 százalékot anyagszámlára fizetik ki,

az utolsó 30-at pedig a készütségi fok alapján.

— Az építőanyagokat hogyan szerezték be?

— Ez volt csak a kálvária! Mindent más és más forrásból lehet összeszedni; kereszttul-kasul bejártuk az egész országot. A legnehezebb a nyílászárók felkutatása: ezeket a gyártó cégtől, vagy a TÚZEP-től lehet megvenni, ha véletlenül éppen kaphatók. Sok-sok türelem, szerencse és csúszópénz kell hozzá.

— Vagyis: miibe kerül majd a családi fészek?

Mintegy száz négyzetméteres lakásunknak kb. 1,2 millió forint lesz az építési költsége. Ennek mindössze egyharmadát teszi ki az OTP-kölcsön, a szociálpolitikai juttatással. A többi megtagarított pénzünk, szülői támogatásból, a rokonoktól, ismerősöktől felvett kölcsönökből fedezzük.

Mivel segít a tanács?

Szabados János, a városi tanács műszaki osztályának vezetője:

— A kertvárosi áruházal szemben 140 telket jelöltünk ki, ebből 110 családi ház, 30 sorház. Ugyanitt helyet hagyunk kis boltoknak, árudáknak, szolgáltatást végző kisiparosoknak. További portákat értékesítünk a Radnóti Miklós utca keleti oldalán, az úgynevezett „Bekavölgyben”. Ez a terület 30–32 lakás építésére elegendő.

— Az érintettek szavazták, hogy a tanács nagyon olcsón sajátította ki és a kisajátítási ár többszöröséért árulta a telkeket. Mi ennek az oka?

— A tanács a telkeket közművesítette, amely 500–550 forintot tesz ki négyzetméterenként. Ez a víz, a villany és a gáz bevezetésének, illetve a szennyvízcsatorna kiépítésének a költsége.

— Azt is panaszozzák, hogy az építés engedélyezése hosszadalmas.

— A múltól én nem tudok nyilatkozni, de 1987-ben egyetlen esetben sem kellett két hétnél tovább várni a jóváhagyásra. Annak ellenére, hogy az új

rendelet szerint számtalan olyan helyszíni ellenőrző vizsgálatot kell elvégeznünk, amit eddig nem kellett.

— Az építkezni szándékozók aggodnak egy másik rendelet miatt, mely a házilag kivitelezésnél kötelezővé teszi a műszaki vezető részvételét.

— Az aggodalom jogos, mert a műszaki ellenőrnök olyan sok adminisztrációs teendője van, hogy nem lesz, aki erre vállalkozik, még a bekerülési költség 2–3 százalékáért sem.

Nem nyereséges üzletág

Juhász Sándor, a kiskunhalasi OTP-kirendeltség vezetője elmondta, hogy az OTP a kölcsönigénylési nyomtatvány beadásától számított nyolc munkanapon belül dönt a kérelemről.

— Önök szerint mennyi ma a várható építési költség?

— Nyolc- és harmincezer forint között van négyzetmétere. A családi

O Készül Benke László gépmester családi háza a Kertvárosban.

házak átlagosan 10–12 ezer forintból jönnek ki.

— Mennyi kölcsönt tud adni az OTP?

— Ez a beköltözők számától függ; 260 ezertől 440 ezer forintig terjedhet.

— És milyen feltételekkel adják ezt?

— Kedvezményesen, 30–35 évre, 3 százalékos kamattal.

— Néhányan sérelmezték, hogy a pénzt részletekben adagolják. Miért?

— Ez a kölcsön célhitel: csak a szerződésben meg-

határozott célra használható fel. Ezért ellenőriznünk kell, hogy tényleg arra használják-e fel, amire kérték.

— Mi az OTP haszna a kölcsönügyletből?

— Semmi. Három százalékot teszünk rá, holott a mi kamatterhünk ennél lényegesen magasabb. Ezért az állam megtérít nekünk még 4 százalékot. Világos hát, hogy ez az üzletünk nem nyereséges.

Lévay Kálmán

Népművelőként főszerepben

Kiskunhalason született 1924-ben. Itt végezte iskoláit. Utja a Szilády Áron Gimnáziumból a fővárosba, Rózsashegyi Kálmán színi iskolájába vezetett. Az első év után Békéscsabára szerződött, Balogh László társulatához. **Agárdi Gáborral, Kazimir Károllyal** játszott együtt, s közben, fél-évenként, vizsgát tett a Színművészeti Kamarában.

Járták az országot, zenés vígjátékokban, operettekben léptek fel. A háború alatt a veszprémi Tábori Színházhoz tartozott. Aztán Debrecenbe került. Itt barátja, kollégája lehetett a legendás híró **Soós Imrénnek**, továbbá **Bazilides Zoltánnak, Zenthe Ferencnek, Mensáros Lászlónak, Kautzky Józsefnek, Spányik Évának**. Négy, sikereken gazdag év után a Szegedi Nemzeti Színházhoz szerződött, majd újabb két év múlva örökre megvált a színházról.

— Miért szakított hirtelen e sok sikert hozó és valószínűleg még tartogató pályával? — kérdezem a Felszabadulás úti panelház első emeletén **Nagy Sándort**, aki ma már nyugdíjas, s akinek a szakképzettsége: színész.

— Egy alkalommal együtt utaztam Budapestre **Reile Gézával**, aki akkor Halas tanácselnöke volt. Hívott, hogy volna számomra munka a közművelődésben — emlékezik vissza.

— És azonnal igent mondott?

— Nem sokat gondolkodtam az ajánlaton. Itthon volt beteg édesanyám, akit már Szegedről is gyakorta meglátogattam. Szüksége volt rám...

— Nem bánta meg, hogy így döntött?

— De nem ám! Hisz 1958. október 1-től a Gózon István Művelődési Ház művészeti előadója lehettem. Az igazgató, **Rémán János** ismert és rám bízta: elképzeléseim szerint azt teszek, amit akarok.

Nos, volt lehetőség bőven. Nagy Sándor színjátszó csoportot, citerazenekart alapított, a rádióban is szerepeltek, országos hírnévre tettek szert. Megszervezte a nyári szabadidő filmvetítést, a tanyai ismeretterjesztő előadásokat. Becsülték az egész megyében; bizonyítja ezt, hogy többször vehetett át

Kiváló munkáért kitüntetést. Színdarabokat rendezett és játszott is bennük.

— Megemlítené néhány kedves szerepet?

— A Bánk bán II. Endréje, a Ludas Matyi Döbrögi, az Egerek és emberek Lennije, a Gül Baba Ali basája. Rendeztem a Medikust, a Testvéri szívet, a Felnőnek a gyerekek-et, a Tamás bátyja kunyhóját, a Palkó és szamarát, ez utóbbi nagyon szép mesejáték volt. Amikor a Ludas Matyit játszottuk, én még a libákat is beidomítottam. Egy darabot nyolcszor-tíz-szer adtunk elő, szinte mindegyik nagy siker volt. Mindig telt ház előtt léptünk fel.

— Annak idején mi vonzotta a színészi pályára?

— Családunk minden tagja tehetséges volt valamely művészeti ágban. Édesanyám színésznő szeretett volna lenni, a testvéreim a zenéért rajongtak, én a színházhoz kötődtem. Nem tudnám megmondani: miért...

— Hogyan tekint vissza az elmúlt 30 évre?

— Örülök, hogy haza kerültem. Amit szerettem volna, elértem. Itt ismerkedtem meg a feleségemmel, szép a családi életem. A kislányom hamarosan férjhez megy. Az emberek, úgy érzem, szeretnek. Ennél több nem kell, csak egészség legyen.

Hajdók Zsóka

Kézilabdáról – kötetlenül, őszintén

Az utóbbi időben sokat hallatnak magukról a halasi férfi kézilabdázók. Erről, no és általában a sportág helyzetéről beszélgettünk **Vasas Józseffel**, a megszállotságáról híres edzővel.

— Mely csapatoknál dolgozik?

— A KAC MEDOSZ felnőtt férfi és fiú együtteseivel, valamint a Fazekas Gábor Utcai Általános Iskola leányaival foglalkozom.

— És milyen eredményel?

— A lányokkal a megyei úttörő olimpia második helyét szereztük meg, a fiúk egy pont hátránnyal a második helyen zárták a tavaszi idényt, míg a felnőttek veretlenül, százszázalékosan vezetik a megyei tabellát. Mérkőzéseinként több mint tíz góllal vertük ellenfeleinket, célunk a bajnoki cím.

— Mi a férfiak sikerének titka?

— Januárban két edzőtől örököltünk a csapatot, mely a tavalyi bajnokságban negyedik lett. Három hónap kellett, míg a fejekben rendet tudtam csinálni. Aztán: minden tavasszal olvasom az újságban, hogy jól sikerült az alapozás és fiatal tehetségeket építettek be az edzők. Ez nálunk, sajnos nem volt így. Vannak ugyan ügyes gyerekek — gondolok itt **Parragh Gáborra, Gyenizse Péterre és Farkas Lupusra** —, de ez önmagában kevés. Szak-

mailag nem azt csináltam az alapozásnál, amit szerettem volna, hanem amihez lehetőségem volt. Kis terem, sok gyerek a gimnázium „tornacsarnokában”.

— Ott a sportesarnok az ÁMK-ban...

— A lányok alapoztak ott. Mi a télen kétszer jutottunk be oda, véletlenül.

— Elkalandoztunk. Mondjon még valamit a férfiakról.

— Kezdetben három sráctól kellett megszabadulnom, neveket nem említek. Jó sportkapcsolatainknak köszönhetően került hozzánk az itt katonáskodó **Székely Zsolt**, a budapesti Testvériség kapusa.

— Hallottam: játszik a csapatban több volt NB-s játékos is.

— Igen. **Horváth Gyula**, többszörös ifi válogatott, az Elektromostól jött ide, jelenleg katona. Sokat segít nekem szakmailag. Ő civilben tornatanár. **Rokolya Péter** képességei, tudása alapján a megye legjobb kapusa. **Szakács József** pedig meghatározó mezőnyjátékosunk.

— További céljai?

— Nevelni a gyerekeket és NB-s szintre hozni a férfi és női csapatot. Ezt feltétlenül megérdemelné a kézilabdát szerető halasi közönség.

— Akkor beszéljünk a halasi kézilabdáról, általában.

— A lányoknál és fiúknál országos szintű képzés

folyik. Sok NB—I-es egyesületnek nincs ilyen bázisa. Kiváló munkát végeznek a testnevelők, az edzők a „Szűtsben” és a „Fazekasban”. Újabban az ÁMK is bekapcsolódott. Úgy hallottam, őstől a felsővárosi iskolában is elkezdődik a kézilabda oktatás. A középiskolásokról ugyanez elmondható. A Szilády gimnázium lányai szinte minden évben országos döntősök. A II. Rákóczi Ferenc szakközépiskolában is fő sportággá vált a kézilabda.

— Még sincsenek NB-s csapataink.

— Ennek több oka van. Eddig nem volt méretes csarnok. Most az ÁMK-ban ez megoldódott, de hangsúlyozom: edzeni és mérkőzéseket játszani is ott kellene. A másik ok: az ügyes gyerekeket, mivel hiányzik az NB-s szakosztály, elcsábítják, annál is inkább, mert nincs Halasnak főiskolája. Szakmailag pedig nem tartom jónak, hogy az egyesületben csak heti három edzés van. Ez nagyon kevés, ha azt nézzük, hogy az általános iskolában 3 edzést tartok és negyedik a hétvégi verseny. Minimum heti 4–6 edzés kell, ha előbbre akarunk lépni.

— Köszönöm. És találkoznak az NB-s osztályozó után, télen.

— Remélem, akkor csupa jó hírrel szolgálhatok.

—th—t

Kenyér egy kertvárosi kiskemencéből

A Park áruház melletti autóparkolóban láttam először, de a város minden pontján megfordul. Árukészletéből az alkalmi árusításokon soha semmi nem marad. Kertvárosi, félkész házában kerestem fel, ahol minden képzeletet felülmúló hőségben készíti feleségével együtt a finom kenyeret, **Zsikla István**nak hívják.

— Egy hónapig, míg a megfelelő technológiát sikerült kikísérleteznem, kisebb adagokat sütöttem. És nem árusítottam, csak szétosztottam a kenyeret, persze csak a sikeres vekniket. Úgy érzem, a mostani sütéseim már elég jók, hiszen mindent eladunk.

— Milyen ötletből jött a kemenecépités?

— Pék a szakmám. Gyerekkori álmom valósult meg ezzel. Hozzá kell tennem: a baráti, rokoni biztatás is kellett az indításhoz. No, és persze az OTP anyagi segítsége.

— Legkeresettebb termékei?

— A jellegzetes ízű és sokáig tárolható házikenyér és a cipő. Ezen kívül csinálók pogácsát és újabban nagyon szeretik a vevők a fél kilós

óriáskiflimet. Talán nem árt az üzletnek, hogy az áram nagyjából megegyezzen a boltiakkal.

— Tudom, hogy az árusítóhelyet illetően gondjai vannak. Hol lehet általában megtalálni?

— Vasárnap kivételével minden nap 8 és 17 óráig a Park áruház melletti autóparkolóban vagyok, ahol már sokan várnak és keresnek.

Városunkban, ahol köztudottan mutatkoznak olykor zavarok a kenyérellátásban, a Zsikla István sütődjében készült kenyerek éppen a legjobbak jöttek. Amiben mindenképp egyetérthetünk: pékáruival bővítette a kissé szegényes kínálatot, s ezzel a vásárló járt jól.

Posztobányi László

Belga vendégsereg a kempingben

Aki az elmúlt héten, vagy akár a napokban is, a strandfürdőn járt, meglepetéssel tapasztalhatta, milyen sok külföldi autó — s hozzájuk csatlakozó lakókocsi — található a kempingben. A kocsik nagy része B (Belgium) felségjelet visel. Eddig is előfordult már a városban — átutazóban — néhány távoli ország autós, de így, nagyobb számban és hosszabb időre, még sohasem. Mi ennek az oka? Hogyan történhetett, hogy a Magyarországon is alig ismert kis kemping hirtelen ilyen népszerű lett?

Megkerestük a csoport vezetőjét és tőle érdeklődtünk arról, hogyan esett a választásuk Magyarországra, azon belül Kiskunhalasra; hányan jöttek, hogy vannak megelégedve és mi a további programjuk.

Andre Vandewalle úr a Siemens egyik gyárában szerszámtervező és -készítő technikus. A következőket

mondta: Belgiumban igen népszerű a kempingezés. Az ottani kempingszövetség Európában a legnagyobbak közé tartozik. Csoportjuk is az ő szervezésében érkezett Magyarországra, Belgium flaman-dok lakta részéről, 32 lakókocsival és 91 fővel.

Hat napot töltenek itt, majd továbbutaznak. Utánuk még két, hasonló társaság tölt egy-egy hetet Kiskunhalason.

Az idei nyári utazások előkészítését már 1986. októberében elkezdtek. **Herman Stepe** úr az Info Vakantienoeogens című idegenforgalmi lap szerkesztője többszöri levélváltással foglalta le a helyet. Ő már öt éve rendszeresen jár hazánkba. Ezalatt vagy 90 kempinget látogatott meg. Megtetszett neki vendégszeretetünk, szakácművészetünk. És nem utolsósorban: az ellátásnak a nyugat-európai árákhoz viszonyított olcsósága.

De mi szól Kiskunhalas mellett? — kérdeztük. Nem egyéb, mint a kemping és a gyógyfürdő együttese, ami kedvező adottság. És döntő az itt tapasztalható készséges, udvarias magatartás. Kérésükre itt szívesen vállalták a program és az ellátás megszervezését. Mint elmondták: igen tetszett az első napon a tábortan fellépő citerazenekar műsora. Kirándultak Kalocsára, Szekszárdra, Decsre, Ópusztaszerre. Lesz gulyásparti és cigányzene is. Eddig mindennel nagyon elégedettek. Kiskunhalasról Szarvasra, majd Mezőkövésre mennek, ahol szintén megismerkednek a környék nevezetességeivel.

N. A.

Ki üldözött el kit?

A Magyar Televízió Szegedi Körzeti Stúdiója július 14-én a Dél-alföldi krónikában riportot sugárzott Kiskunhalasról, a strandfürdő területén lévő kempingből. Az alkotók mélyszélesen felháborodtak azon, hogy egy külföldi házaspár felmondta a szállást. A riportban fellelhető ellentmondások arra késztettek bennünket, hogy utána járjunk: mi is történt valójában.

Nemere Péter, a Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat főmérnöke — akitől a riportert is nyilatkozatot kért — kérdésünkre a következőket mondta el:

— A konfliktust egy plakát okozta. A kemping vezetői június közepén kihelyeztek egy hirdetőt, amelyben német nyelven tájékoztatták a vendégeket arról, hogy július 12-étől augusztus 2-áig minden hely foglalt lesz. A Harzwikkel házaspár májustól tartózkodott a kempingben és már törzsvendégnek tekintették őket. Eppen ezért velük és másokkal is, a plakát kihelyezésével egyidejűleg, szóban közöltük: nem kell elhagyniuk a kempinget. A belga csoport, amely a szállást már egy évvel ezelőtt szerződéssel leköttette, minden helyet igényelt ugyan, mégis úgy gondoltuk: 2–3 törzsvendég elfér mellettük.

— Meglepődünk, amikor tudomásunkra jutott, hogy Harzwikkelék panasszal fordultak a televízió szegedi stúdiójához. Tolmács jelenlétében leültünk velük tisztázni az esetleges félreértést, és abban a hitében váltunk el, hogy az indokolatlan tv-riportra nincs szükség.

— Meglepődésünk értetlenségre váltott át, amikor megérkeztek a belgák. Harzwikkelék ugyanis azonnal megkezdtek ellődözésüket. A tv-felvétel időpontjában már az volt a kérdés számunkra: mi a kevésbé rossz, ha 90 ember panaszkodik vagy ha kettő. A riport egyébként nem törtékedett tárgyalgosságra. Mondanivalóm lényegét kívágták, és képi eszközökkel is igyekeztek ellenszenvessé tenni. A kommentárban pedig egészen Sziciliáig elvitték a súlyot, verboszt emlegetve.

Hát ennyi. Az idegenforgalom népgazdasági hasznával valamennyien tisztában vagyunk, sőt azt is fontosnak tartjuk, hogy szíves vendéglátásunk jó híre megmaradjon. Mindenek előtt azonban tisztelni kellene a tényeket, az igazságot.

L. P.

Riposzt(-féle)

A KUNÉP a kiskunhalasi AMK egyes épületrészeinek korábbi beázását sohasem tagadta. Az összes érdekelt és kötelezett fél közreműködésével mindig is azonnal intézkedtünk a hibák kijavításáról. A műszaki gondokra jellemző az 1987. januári jegyzőkönyvből vett idézet:

„BÁCSBER: ... rögzíteni kívánja, hogy a mai tárgyaláson derült ki, hogy a garanciális jegyek, a be-szabályozási jegyzőkönyvek, melyek az átadáskor kerültek az üzemeltető birtokába, előtűk ismeretlenek, így a berendezések üzemeltetése szakszerűen nem is történhetett meg.”

1987. július 1-én a beruházó, a tervező és az AMK igazgatója és munkatársai jelenlétében ismételt felülvizsgáltuk a problémákat. Az akkor készült és aláírással hitelesített jegyzőkönyv két bekezdése:

— „... jelenleg egyik tetőn sem észlelhető beázás, azokat a kivitelező kijavította, a javítást víznyomásmérővel vizsgáltuk, aminek sikerességét az üzemeltető ezennel igazol-

ja. A munka elvégzését kölcsönös megegyezéssel ütemeztük az iskolaszünet befejeztét követő időre.”

— „... rögzíthető továbbá, hogy az aula feletti, esetenként jelentős beázás kivül nincs és nem is volt a létesítmény üzemeltetését gátló vagy lehetlenné tevő probléma.”

Tudom, hogy idézetek kiemelése egy problémakörből nem szerencsés, sőt félrevezető is lehet. Ennek ellenére — de a fentiek figyelembe vételével — magam sem értem — igaz, nem is feladatom vizsgálni —: „miért zárják be az AMK-t?”

Haász Ferenc
helyettes főmérnök
KUNÉP

*

Június 26-i glosszánk hatására felforrósodtak az indulatok a KUNÉP házátáján. Válaszra mégis csak akkor szánták el magukat, miután erre többször is felkértük őket. Itt kívánjuk megjegyezni: bíráló írásunk — csipős stílu-

sával — nem a vállalat egész tevékenységét vette célba, csupán egy általa felépített létesítmény elkeserítő hibáira kívánt rámutatni, nyilvánvalóan a felelősöket keresve.

Még kevésbé állt szándékunkban a vállalat teljesítményének, eredményeinek, jóhírének lebecsülése, a vezetői törekvések lejárata. Éppen ellenkezőleg. Arra kívántuk és kívánunk ösztönözni mindenkit, hogy a „gyors, pontos és szép építőmunka” ne illúzió, hanem a mindennapok valósága legyen. Tesszük ezt a jó példák felelősségével is, de úgy is, hogy esetenként a magunk módján számon kérjük a mulasztásokat, a lélektelen, selejtes munkát.

Ezért hát ne tekintse hitelrontásnak a kiválóknak ismert KUNÉP se, ha az elismerések mellé alkalmasint kritikát is kap. Ehhez való jogunkat nem misztizáltuk magunkra, hanem a hiteles tájékoztatás felelőssége rója ránk. Egyébként Haász Ferenc után immáron harmadszor — és az ígért múlt időbe téve — kérdezzük: miért zárták be az AMK-t?

a Szerk.

A felszolgálónő határozottsága

Július 4-én, szombaton délután a Kazinczy utcai italbolt felszolgálónője olyan határozott magatartást tanúsított, melyről jó néhány férfi kollégája is példát vehetne.

Rádics Péter 19 éves, büntetett előéletű, kiskunhalasi lakos lerészegedve ment be az említett vendéglőbe. Hangoskodó, kötekedő modorával gyorsan felhívta magára a figyelmet. Láttán, hogy nő áll a pult mögött, bizott a

kiszolgálásban. Pénzes Imréné viszont komolyan vette, hogy ittas személy alkoholt nem kaphat, és a három korsó sör kiadását megtagadta.

A feszültség egyre nőtt, főleg azután, hogy Pénzesné még kétszer elutasította a fiatalembert. A feldühödött Rádics — akit már társai is csitítottak — tragikus szitkozódásba kezdett, majd megölésével fenyegette a felszolgálónőt, aki nem is sejtette, pult mögött, bizott a

egy nyitott bicska lapul.

Az események ezt követően felgyorsultak. Pénzesné az italboltból felhívta a rendőrkert, akik hamarosan megérkeztek és Rádics Pétert őrizetbe vették. Az illetékes hatóság veszélyes fenyegetés szabálysértés miatt büntetésül 25 napi elzárást szabott ki. Rádics fiatal kora ellenére már két esetben került szembe a törvénnyel, mindkét esetben erőszak és kötekedés miatt.

V. K.

— Azokból a kiszagotott meggyfákból kérek két mázsát.

— Tűzfának vagy befőzéshez? ... (Zsák Béla rajza)

Részeg randalírozó

Kósa Sándor alkalmi munkás, 24 éves halasi lakos július 11-én, szombaton italozó körútja végén, éjfél körül vetődött el a MAV-székházba. Onnan, mivel zártkörű rendezvény volt, és a fiatalembert erősen ittasnak találták, finoman eltanácsolták. Ekkor dühében felkapkodta a pultból és a földhöz kezdte vagdosni a hamutartót.

Néhány ismerőseinek sikerült őt megfékezni és az utcára kivieztetni. Ezután visszavetődött és öklével betört a bejárati ajtó üvegtábláját, magát is súlyosan megsebesítve. Ekkor riasztották a rendőrséget, aminek hallatára Kósa futásnak eredt.

A Kossuth II. lakótelepen letörtte egy Volkswagen ablaktörőjét, majd az őt üldöző környékbeli lakók elől egy parkoló segédmotorkerékpár „elkötésével” igyekezett menekülni. A rendőrök az úttesten található vérvonatok alapján hamar a helyszínre értek. Előlük egy lada feltörésével próbált egérutat nyerni. Miután a lezárt gépkocsival nem boldogult, elszökött a helyszínről. Nem sokkal később azonban elkapták és előzetes letartóztatásba helyezték.

VÍZBE FULLADT EGY KISLÁNY

Július 17-én 12 órakor Kátóna Ferenc jelentette a rendőrségnek, hogy a Cuczor utca és a Harangos tér kereszteződésében, a csónakázó tóban egy gyermek holttestére bukkant. Megállapították, hogy az áldozat a 8 éves Kolompár Pirokska, aki a Fürdőnél tilos tábla mellett ment bele a vízbe és ott lette halálát.

Az eset figyelemre méltó: a nagy melegben felhevült testtel ne ugorjunk a hideg vízbe, és tartssuk be a szabályt: csak az erre kijelölt helyeken fürdőzzünk!

H. R.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT

(augusztus 9-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Július 24—25-én 6 és 8 órakor: Country Texasban (amerikai).
25—26-án 4 órakor: Hugó a viziló (magyar-amerikai mese-film).
26—27-én 6 és 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kongli).
28—29-én 6 és 8 órakor: Az ifjú Frankenstein (amerikai).
30-án 6 órakor: Rock Rióban (brazil).

Augusztus 1-én 4 órakor: Hamupipőke (amerikai). 6 és 8 órakor: Rock Rióban (brazil).
2-án 4 órakor: Hamupipőke (amerikai). 6 és 8 órakor: Rock Rióban (brazil).
3-4-5-én 6 és 8 órakor: A zsaru szava (francia).
6-7-én 6 és 8 órakor: Alomszerem (angol).
8-9-én 4 és 6 órakor: Tox és a Mélység Ura (olasz). 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kongli).

10-11-én 6 órakor: Tox és a Mélység Ura (olasz). 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kongli).
12-én 8 órakor: A sárkány közbelép (hong-kongli).

KERTMOZIK
Július 24-én 21 órakor a II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskolában: Az ifjú Frankenstein (amerikai).

27-én 21 órakor a Kertvárosban: Az ifjú Frankenstein, a 618-as ipari szakközépiskolában: Cápá 2. (amerikai).
31-én 21 órakor a mezőgazdasági szakközépiskolában: Country Texasban (amerikai).

Augusztus 3-án 21 órakor a Kertvárosban: En a vizilovak vagyok (amerikai), a szakközépiskolában: Country Texasban (amerikai).

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT
Július 25-én 16 órakor: Magányosok klubja. Fagylaltdélután, zenehallgatás.
23-án 20 órakor: Forrás — Új Tükör klub. Lemezbemutató.

Augusztus 1-én: Magányosok klubja. Kirándulás Kiskunmajsra.

5-én 17 órakor: Játsszoműhely. Bábjátékok.

8-án 16 órakor: Magányosok klubja. Szabadfoglalkozás.

ALTALÁNOS MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Az intézmény építkezés miatt zárva.

JURINOVITS MIKLÓS OTTÓRÓHÁZ

Július 26-tól augusztus 9-ig naponta 10 órától: Vár a jatekvár címmel alkotónap, játéknep, sportnap, videósz.

VASUTASOK

SZAKSZERVEZETEK MŰVELŐDÉSI HÁZA

Az intézmény tatarozás miatt programokat nem szervez.

SZAKSZERVEZETEK

SZAKMAKÖZI BIZOTTSÁG

Július 27-én és augusztus 3-án 17 órakor: nosztalgia filmsorozat, nyugdíjasoknak.

Minden hétfőn és kedden 14—17 óráig: számítógépes programozás, saját elképzelés szerint.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva: hétfőtől péntekig 9—19 óráig, szombaton 9—15 óráig.

THORNA JÁNOS MŰZEUM

Halas a kiskun mezőváros, illetve Thorma Képcsarnok — állandó kiállítások. Megtekinthetők: naponta 10—18 óráig. A múzeum hétfőn zárva tart.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi Dezső u.)

Váci György, a könyvkötőmester, Csorba Tibor festőművel, Munkásmozgalmi emlékek című kiállítások. Megtekinthetők: 10—18 óráig. —Egyfőn szünnap.

KISKUNHALASI ÁLLAMI GAZDASÁG

Július 20-tól augusztus 3-ig a folyószámlájában: Bartos Endréné, a gazdaság ösztönzős képművészetének gyűjteményes kiállítása. Megtekinthető naponta 8—16 óráig.

(TÜ)KÖRET

— **ARANYOKLEVÉL.** Korábban már hírt adtunk róla, hogy **Tóth Zoltán**, a Fazekas Gábor Utcai Általános Iskola hetedikese sikeresen szerepelt a megyei tanulmányi versenyen. Július elején Csillebércen, a történelem tantárgy országos döntőjében 88 társa közül holtversenyben az első helyen végzett, ezzel aranyoklevelet szerezve. Gratulálunk!

— **Halasi kiadványok.** Két, már régóta hiányzó kiskunhalasi kiadvány újrayomását tervezik. A városi tanács — néhány vállalat anyagi hozzájárulásával — ismét kiadja a halasi városi képtet, mely az első megjelenés óta bekövetkezett változásokat is tartalmazza majd. A Népművészeti és Házipari Szövetkezet a Kiskunhalas, a csipke városa című könyv átdolgozott változatát küldi hamarosan nyomdába.

— **JAVÍTÁS, KEDVEZMÉNNYEL.** A DÉGÁZ kiskunhalasi kirendeltsége a téli fűtési idényre való felkészülést jelentős kedvezménnyel segíti. Aki július 15 és szeptember 15 között rendeli meg nálunk fűtőberendezéseinek javítását, felújítását, annak a munkadíj negyven százalékát elengedik.

— **Szelidi Ifjúsági Napok.** A Dunapataj melletti Szelidi tónál ma kezdődő három napos ifjúsági találkozón két halasi amatőr zenekar is fellép. Ma este fél kilenctől a szabadtéri színpadon a blues és jazz zenét játszó **Szfinksz Blues Band**, valamint a rock and roll nosztalgiait előadó **Alkalmi veth** nevű együttes ad koncertet, **Bende Béla**, **Németh László**, **Prácsa Zoltán**, **Posztobányi László**, **Jäger Zoltán**, **Szalai István** és **Boldizsár Péter** közreműködésével.

PARDON!

Automata mér(l)eg

Mi, vásárlók örök gyanakvók vagyunk: miért, miért nem, állandóan az az érzésünk, a boltban becsapnak bennünket. Ezért is fogadtuk kitérő örömmel azt a mindent tudó, korszerű mérőműszert, amit nemrég vásároltak és helyeztek el a Kiskun áruház élelmiszer osztályán. Ez az automata igazán könnyebbség az eladónak és talán megnyugtató a vevőnek is.

Ugyanis azonnal kijelzi a pontos súlyt és ha betáplálják az egységárat, máris leolvasható mindkét oldalán a fizetendő összeg. Csakhogy, úgy látszik, mégsem ilyen egyszerű ez a művelet. Mert a mérleg kezelésével megbízott kereskedelmi dolgozó — megszokásból vagy mert fejszáigazán könnyebbség az eladónak és talán megnyugtató a vevőnek is.

szorzást, miután, persze, lemérte a tételt. De hát mi szükség volt akkor a drága gépre? Nem lett volna elegendő — no és olcsóbb beruházás — néhány jegyzettömb és grafitteruza? Hát így lett nekünk vásárlóknak az okos, elektronikus mérlegből — mérleg. Ami pedig a gyanakvást illeti, mindig maradt a régi...

— orv —

A galambok a mennybe mentek

A velencei Szent Márk téren a galambok egy részét ivartalanították, így fékezve szaporodásukat. Nemrégiben a televízió tudósított arról, hogy Pécsen a történelmi épületeket apró dróthálók védik a közkedvelt szárnyasoktól. A riport után néhány nappal a Halasi áruház egyik eladója tett említést nekem a halasi galambokról, mondván: ha kíváncsi vagyok, mi lett velük, menjek fel a Lenin téri épületek padlásaira, több száz galambtetem hever ott.

Felmentem, és most szomorúan körömlöm ezt a jegyzetet. Felülük bennem a bosszúálló városlakó arca. A ház előtt parkoló drága Trabantját lepiszkítják a galambok, sőt csúf nyomot hagynak az erkélyen, a járdán, a köztéri szobrokon is.

No, majd ő rendet csinál, ha már a hivatalos szervek mindent eltűnnek. Vásárol egy zacskó mérget és szokásos egészségügyi sétája alkalmával a galambok elé szórja. Azok felkapkodják az eleséget és visszarepülnek a padlásra, örök nyugalomba.

Nem ártottak senkinek, a tér díszei voltak, a gyerekek nagy-nagy öröme. A városháza tetején árvalkodik még belőlük néhány. Vigyázzunk rájuk! Ami engem illet: ezentúl két dobozt hordok magammal. Az egyikben kenyér és búza van, a másikban mérgezett kukorica. Az utóbbit azért viszem, hátha egyszer leszál mellém a bosszúálló városlakó, galamb képében...

— nyil —

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja Szerkesztő a szerkesztőbizottság A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc A szerkesztőség címe: 6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144 Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató 87 0678 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa Felelős vezető: Viktor János